

מישיבת לב

מעייני חיזוק ואמונה מאוצרו של מרן הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א

לענו וחי נאכט
קול "אודיע אמונתך"
בארה"ק - 08-30-20-666
בארה"ב - 605-477-7011
בלאנדאן 44-3003730634

קרבנה | פנימיות הפרשה
אל נפשי | במשנת מו"ר שליט"א

נפשי | שאלות המוגשות
בשאלתי | לפני מו"ר שליט"א

שלטון הוודאות

וחשוך העומד בצד המפעל, ומה שייכות יש בין זה לכלל המפעל האדיר ומכוננתו, הלא לשוא נטפלתם אלי, מי אני ומה כוחי ומה ערכם של אותם חתיכות פלסטיק קטנות הבולטות מארון האלקטרי...

כך משחק עמלק עם היהודי, מטיל הוא בו ספק על עצם מהותו כבן לעם הנבחר אשר כל העולמות תלויים אך בו - "היש ה' בקרבנו אם אין?!" - מטיל הוא ספיקות בעוצם מעלת כל פעולה קטנה כגדולה של כל יהודי באשר הוא. כך ורק כך מבטל הוא את כוחו וגורם לו למעוד שוב ושוב, להשבית את חיותו ולוותר על עתידו הנצחי ח"ו...

הפתרון היחיד לכל זה, הוא "וודאות"!!!

"מובא מהבעש"ט הק' שלפני השינה, שאו הוא הזמן לגרש את הסט"א והקליפות והמזיקים, יאמרו: "הוודאי שמו כן תהלתו!" ולשמיעת הכרזה זו בורחים ומסתלקים כל המזיקים. כי מפני ה'וודאות' הם מפחדים. כן הם "שוויצערס" גדולים, אבל מוודאות הם רועים ופוחזים פחד מות".

וזאת למודעי שאחת הוודאות הגדולים ביותר היא שלעמלק אין מה למכור, לא זו בלבד שאין לו תחליף לחיי נצח, אלא גם לחיי שעה אין לו מה להציע, כל הנאותיו מגיעות בטעם לוואי של ריקנות שתוצאותיו עצבות ונכאות רוח, שום כלום, כי כל העומד לישרף כשרוף דמי וכו', אין לו מה למכור... אך זאת שבקנאותו בעם היוצא ממצרים, ברצותו לבטלם מקבלת תורת הנצח, מטיל הוא בהם ספיקות וליצנות הגורמים לחלישות הדעת ולרפיון ידיים, בכך מבקש הוא לאמללם חלילה.

אך התשובה היא: "כמו שכתב מוהר"ת: "צריך לידע ולהאמין שנפשו בשרשה היא גדולה ויקרה וגבה מאד מאד ואלפי אלפים ורבי רבבות עולמות בלי שעור תלויים בה וקמו שאמר רבנו ז"ל שאם היו מהפכין את האדם היו רואין שבכל גיד וגיד מגידי האדם תלויים אלפי אלפים ורבי רבבות עולמות. וכמבאר בשאר ספרים מגדל מעלת האדם שהוא קנינת צלם אלקים. ואפילו נפש הפחות שבפחיתים של ישראל גם כן גבה מאד מאד". (אריא קדושה, מאמר יב) - אשרינו, מה טוב חלקינו ומה יפה ירושתנו!!!

"צריכים הרבה לצעוק להשי"ת, כדי שנקבל ידיעה ברורה מה זה 'ברוך מרדכי' ומה זה 'ארור המן' מהי 'מחיית עמלק'... 'שיסתלקו הספקות, שידעו בידיעה ברורה ומאירה מה זה ברוך!!!' (פורים תשס"ו)

ההבדל בין ספק לוודאי כמוהו כהבדל בין חיים למיתה, כשאדם עומד מול משקה קר המעלה ריח ניחות, אך חסרון אחד קטן יש בו, שהמשקה מורעל, האם יש בר דעת שישתה משקה שכזה רק בגלל שהיום חם והוא עייף ויגע...? - לא ולא! שום אדם לא יוותר על חייו בגלל הנאה חולפת, מושכת ככל שתהיה.

אך כל זה רק כשהדבר ברור לו, כשהוודאות שולטת בו, כי אז בוודאי לא ישתה משקה המכיל סם מוות, וכי מי טיפש לוותר על חייו בעבור הנאה חולפת.

אז מה עושה בכל זאת היצר, מה הוא תפקידו של עמלק?

להטיל "ספק"!!! - האם אתה בטוח שאכן יש בזה סם, הרי זה נראה ממש כמו היין המשובח ששתית רק אתמול, ובכלל גם אם יש בזה ארס, מי אמר שהוא ממית, יתכן שרק יהיה לך קצת כאבי ראש וכי הצמא לא עושה כאבי ראש, וכי בטוח הנך שאחר כך תמצא מים אחרים להרות את צמאונך וכו' וכו'...

"פעולת הסטרא אחרא היא לנתק את האדם ממתמיותו ע"י התחממותו, וכך היא מכניסה בו ספקות, כמו שפרעה אמר: "הבה נתחכמה לו פן ירבה", הבה נכניס בו התחממות וחכמות חיצוניות, וממילא הפ' - ירבה' כלומר הספקות וההיסוסים יגברו ('ספק' בנימטריא 'עמלק'), ואילו הרוח הקודש צוחת 'כן - ירבה' - שה'כן - הוודאות ירבה!" (אריא, אמונה ד)

דבר זה נכון לא רק לגבי העמידה מול נסיונות אלא בעיקר ויותר מכך לעצם המהות. מי הוא היהודי ומה ערך מעשיו.

אילו היה האדם יודע ב"וודאות" שבכל תנועה מתנועותיו תלויים עולמות אין סוף אם לטב או למוטב, ולא כמו אותו שוטה שנכנס לחדר האלקטרי במפעל אדיר והתחיל לשחק שם עם הכפתורים אנה ואנה עד ששייבש את המפעל כולו, וכשעלתה חמת בעליו עליו השיב בתום, מה כבר עשית, הלא בסך הכל הנפתי את ידי אנה ואנה בתוך חדר קטן

• שאלה • איך מכניסים את זכירת מצות מחיית עמלק ללב, לקיימו כמו שצריך?

תשובה: כתוב "זכור את אשר עשה לך", פירושו "פאר יעדן יחיד באזונדער" [לכל אחד ואחד בנפרד]. צריך לדעת שזה שייך לכל אחד ואחד ובכל דור.

• שאלה • מה היא למעשה העבודה של מחיית עמלק אצל כל יחיד?

תשובה: לא להתחבר עם חברים רעים, להתרחק מהרשעים ומהצלחותיהם, זה הרי מאמלל את האדם רח"ל, הדבר הנורא ביותר זה שאדם חוטא והוא מצליח, נדמה לו שהשקר זה אמת ולפתע הוא ימצא את עצמו בשאול תחתיות.

• שאלה • במצרים כתוב "ה' ילחם לכם" ובעמלק נצטוונו "צא הלחם בעמלק", למה בעמלק עלינו לצאת לבד להילחם?

תשובה: כיון שקליפת עמלק היא טומאה נוראה, כל זמן שאנחנו בגלות הרי קליפת עמלק קיימת, רק בביתא המשיח תסתיים מחיית עמלק ורק אז יתקיים והיה ה' למלך על כל הארץ, וזה הוא תפקידו של יהודי, להמליכו ולייחדו שזה תלוי במחיית עמלק.

• שאלה • איך מתכוונים לפורים?

תשובה: ראשית כל יש ללמוד הלכות פורים ש"ע עם משנה ברורה. שנית טוב לומר "ליקוטי תפילות" לפורים, ולאחר מכן יבקש בשפתו על נקודות שהתעוררו אצלו מתוך התפילות, לבקש שנוכח לקבל את פורים ולהתנהג בו כרצונו יתי, גם בין אדם לחברו.

שמחה על מה ולמה!?

ניצוצות מתוך שיחה לחבורת נועם ה' ירושלים - ר"ח אדר תשפ"ו

איך היה נראה שמחת פורים אצל אנשי שלומינו?

אחר התפילה היה רבי שמואל שפירא מתיישב, ושורת הרבה יין, והיה ניגש אל הארון הקודש ופתח את הארון הקודש ושפך נחלי דמעות לפני השי"ת. זה היה השמחה הראשונה בברסלב...

האם ראו חילוק בשכרות של פורים בין אנשי שלומינו לשאר ההמון?

כן. אצל אנשי שלומינו היתה שמחה גדולה מאד אבל בלי ליצנות. כך העיד לי יהודי שהיה מוכר יינות בירושלים כל ימות השנה, ואמר שהוא רואה הבדל עצום בחסידי ברסלב, הם קונים יין לכבוד פורים, ויש להם שמחה אחרת לגמרי. אשרינו מה טוב חלקינו שאנו יודעים מרבי קדוש כזה שהוא לימד אותנו איך להיות בשמחה.

איך זוכים לזה?

אם רוצים לדעת מה זה ברסלב, שיתחילו לומר ליקוטי תפילות, שם מתפרש כל האידישקייט שרביה"ק נטע בתוכנו, תנסו ותראו.

ברסלב זועקים ארבעים יום קודם פורים "הצילני מקליפת המן עמלק", איך יודעים מהי הקליפה הנוראה הזאת?

הוא אשר דיברנו; תאמר 'לקוטי תפילות', אז תבין.

כתוב 'לישרי לב שמחה', כשהלב ישר הוא בשמחה, אבל איך מיישרים את הלב?

כפי הנראה שזה תלוי בזה, ע"י השמחה יתיישר הלב. וע"י יושר הלב יהיה לו שמחה. אחד תלוי בחברו. וכל אחד איפה שהוא אוהו, משם יתחיל. אם אוהו בשמחה יתחיל משמחה. אשרינו מה טוב חלקינו!

איך מתחברים עם השמחה בזמן הזה מכח הניסים שהיו בימים ההם?

הנה ידוע כי כל פרט כלול מן הכלל. בפורים עזר לנו השי"ת והצילנו מגזירת המן, ובפסח עזר לנו השי"ת וגאלנו מיד פרעה, כך עובר בפרטיות על כל אחד בהעלם, כי כל יהודי ויהודי יש לו בהעלמה גלות מצרים, וגזירות המן, כל המעברים שעברו על כלל ישראל, עוברים על כל אחד בפרטיות בהעלם.

ולכן צריך לדעת שהישועה הכללית מגלה על הישועה הפרטית, הקב"ה עזר לנו ועוזר לנו, ואנו זוכים להיות מבני ישראל, ואנו אווזים עצמנו בהקב"ה, ואנו ממליכים אותו ית' מתוך מקום נמוך כזה, בשביל זה ברא הקב"ה את הכל, כדי שנהיה כאן במצב העלמה בעולם הגשמי הזה, ואנחנו נמליך את הקב"ה שהוא אחד יחיד ומיוחד, הוא למעלה מן הכל, אין עוד מלבדו יתברך.

זהו עיקר תכלית האדם, להמליך את הקב"ה מתוך ההסתרה הגדולה ביותר.

ומכאן יש לנו לימוד לכל החיים, שהרי כל אחד עובר עליות וירידות וטמטום הלב [שזה ענין הגלויות שעוברים על הכלל], העבודה היא שלא לעזוב את הבורא עולם, אני עובד אותו ית' ואני משורר לכבודו ורוקד לפניו ית', זהו המהות של בני ישראל, ובזה אנחנו זוכים לחיות לעולמי עד לנצח נצחים, אנחנו הנבראים היחידים המקושרים עם הבורא לעולמי עד ולנצח נצחים.

ומה עושים שבעבור זה בעצמו שאנחנו בגלות, נופלת עלינו עצבות?

מנגנים ניגון של שמחה. [ופתח וניגן ניגון שמח מאד...]

יהודי צריך להיות בשמחה, אנו שוכחים את עיקר השמחה על שזכינו שיש בורא עולם, הוא ברא את הכל והוא ברא אותי, ואני בשר ודם ואף על פי כן יש לנו א-ל גדול ונורא כזה, וכל זה בזכות משה רבינו עליו השלום שהוא קישר אותנו עם הבורא הגדול הזה, ויש לנו את הקשר הזה לעולמי עד ולנצח נצחים. כמה וכמה צריכין אנו לשמוח עם בורא גדול כזה.

לשכני בתוכם

כל גילוי כבוד השי"ת וגילוי שמו הגדול תלוי רק בעמו ישראל. כמו שאמר יהושע להשי"ת (יהושע ז): "וישמעו הכנעני וכל יושבי הארץ, ונסכו עלינו והכריתו את שמנו מן הארץ" ומסיים שם את תחינתו: "יזמה תעשה לשמך הגדול!?! - שהלא אם יתאבדו בני ישראל - מה תעשה לשמך הגדול... כי כדי ששמו הגדול יתפרסם כראוי בכל העולמות וכ"ש בעולם-הזה, האציל השי"ת את נשמות-ישראל, ובלי ישראל ח"ו - מה תעשה לשמך הגדול!?! וכפי שכתב הרמח"ל: "השי"ת תלה את גילוי שמו, שיהיה השם שלם והכסא שלם רק על ידי ישראל".

ענין נשגב זה מתבאר בספר עבודת-הקודש לר"מ בן גבאי (חלק ב' פרק ב') בזה"ל: "ואמר כי גדול החכמים האחרונים בחכמה האמיתית הרמב"ן ז"ל, כתב בפרשת תצוה בפסוק "לשכני בתוכם" בזה הלשון: "יש בענין סוד גדול, כי כפי פשט הדבר השכינה בישראל צורך הדין [היינו לטובת ישראל] וכו'. אבל [האמת] הוא כענין שאמר הכתוב "ישראל אשר בך אתפאר" [כי רק ע"י ישראל ועמם יתפאר השי"ת בכל העולמות כראוי]. ואמר יהושע יזמה תעשה לשמך הגדול, ופסוקים רבים באו כן אוה למושב לו; 'פה אשב כי איתיה'. וזהו שאמר יהושע יזמה תעשה לשמך הגדול - כלומר אם יכריתו האויבים את משגנו - שלך גדולה משלנו [דכיון שהשי"ת כרת ברית עם ישראל שלא יהיה שמו מתגדל ומתגלה אלא על ידם, הרי בהיכרתם ח"ו יהיה נפסד שמו ח"ו], כי מה תעשה לשמך הגדול, שאם אין שמי כאן, אין אני כאן, וכן 'אוה למושה לו, 'פה אשב כי איתיה' - 'אוה' ו'איתיה' רמו לכנסת ישראל [היינו האהבה מהשי"ת לכנסת ישראל], ע"כ.

נמצא שכל אחד מישראל צריך שיהיו כל רצונותיו ושאיפותיו ומגמתו והשתוקקותו - ששם השי"ת יתגדל על ידו, וע"י כל כלל ישראל, ואז הוא נמשך לשרשו האמיתי, כי שמו ית' נקרא עלינו באהבה, וזה עולה על כל אחד ואחד מישראל ממש.

(ירך כוכב - תורה ב' שיעור ט')

שבעת ימים תמלא ידם

בליקו"מ (ט"ב) דורש את הפסוק (שמות כט) "שבעת ימים תמלא ידם", על פי הא דאיתא בזה"ק שהשבעה רועים נקראים שבעת ימים, שיימים הכונה לז' המידות, ז' הספירות, שכל אחד מהשבעה רועים היה מרכבה לאחת המידות - ממידת חסד ועד למידת מלכות, והיו דבוקים כל כך לזיו השכינה דרך המידה עד שנקראו על שמה, כמו שכתב רבינו בחיי (שמות לג ז), שהדבוק בדבר נקרא על שם הנדבק בו, ע"כ...

ומבואר שם שיידי' מורה על האמונה, כמ"ש (שמות יז) "ויהי ידיו אמונה", כי הידיים, ידי האמונה, הם כלי הקבלה הטוב ביותר לקבל את כל האורות והטובות שבעולם. וזהו 'שבעת ימים תמלא ידם', שהשבעה רועים ימלאו את האמונה בלבבות בני ישראל, ועש"ז הם נקראים "רועים" על שם הכתוב "ורעה אמונה" (תהלים לז) 'כי הם רועים את האמונה לתקנה ולהשלימה, וכל עיקר אמונת ישראל ממשיכים הצדיקים לדורות' ע"ש.

כי אמונה הוא הכלי היחיד שאפשר לבא על ידו להשי"ת, ואין לישראל כלי אחר לבטא את מעלתם המיוחדת כי אם האמונה. וזה נשפע עלינו על ידי השבעה הרועים, כמו שמתבאר היטב בהתורה הנ"ל.

(אסף אמרים - חג הסוכות)

לגלות את הנסתר

את האמת הנצחי הטמון בקרבנו!

ההמלכה של הרשעים

במדרש (ילקוט ישעיה כ"ו) מובא דבר נורא. שלעת"ל יאמר כביכול השי"ת דברי אגדה כמבואר שם, ולאחר מכן "עומד זרובבל בן שאלתיאל על רגליו ואומר יתגדל ויתקדש כו', וקולו הולך מסוף העולם ועד סופו, וכל באי עולם כולם עונים אמן, ואף רשעי ישראל שנשתיירו בגיהנם עונים ואומרים אמן מתוך גיהנם, ומתערעש העולם עד שנשמע קול צעקתם לפני הקב"ה, והוא שואל, מה קול הרעש הגדול אשר שמעתיו? ומשיבים מלאכי השרת ואומרים לפניו, רבש"ע, אלו רשעי ישראל שנשתיירו בגיהנם שעונים אמן ומצדיקים עליהם את הדין. מיד מתגלגלים רחמיו של הקב"ה עליהם ביותר, ואומר, מה אעשה להם יתר על דין זה, כבר יצה"ר גרם להם. באותה שעה נוטל הקב"ה מפתחות של גיהנם בידו ונותן להם למיכאל ולגבריאל בפני כל הצדיקים ואומר להם לכו ופתחו שערי גיהנם והעלו אותם. מיד הולכים עם המפתחות ופותחים שמונה אלף שערי גיהנם".

וממשיך המדרש לאמר: "מה עושים מיכאל וגבריאל באותה שעה? תופסין ביד כל אחד ואחד מהם ומעלים אותם כאדם שהוא מקים את חבירו ומעלהו בחבל מתוך הבור, שנאמר ויעלני מבור שאון מטיט היון וגו', ועומדים עליהם באותה שעה ורוחצין וסכים אותם ומרפאין אותם ממכות של גיהנם ומלבישים אותם בגדים נאים, ומביאים אותם לפני הקב"ה ולפני כל הצדיקים כשהם מכוהנים ומכובדים".

מבהיל על הרעיון! השי"ת ישלח צדיקים, מלאכים, להוציא את הרשעים מגיהנום, להרחינם ולהלבישם בגדים מגוהצים, וכך יביאו אותם לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה בגן עדן!

סוד נורא כזה הוא יהודי! אוא סוד איז דא אין אידן!

התגלות הטוב מהרע

ועומק הענין שסוד גבוה ונורא כזה יתגלגל דוקא על ידי זרובבל בן שאלתיאל, שזקיניו יכניה היה רשע גדול מאוד... אמנם י"א שנה לפני החורבן בא נבוכדנצר ולקח את יכניה וכלאו במאסר עולם (מדר"ר מצורע יט, ו).

כאשר ישב שם בכלאו הקרה ה' לפניו נסיון של קדושה - וכיון שעמד בנסיון אזי מחל הקדוש ברוך הוא על כל עוונותיו!...

הרי איך שעל כ"א לדעת - אלע קענען תשובה טון! כולם יכולים לשוב בתשובה! כל יהודי גדול מאוד! מיד אלע זענען גרויס! מיד זענען משונה דיג גרויס!

ועל זה אכן צריכים להלכה למשה מסיני, להאמין כמה גדולה ונוראה מעלת כל אחד מישראל! ווי גרויס א איד איז! די גרוסקייט פון א אידן!

כאשר רואים יהודי רואים 'חלק אלוק ממעל' ממש! רואים דבר שהוא אין סוף וגבול! או מען זעט א איד, דארף מען וויסן אז מען זעט א 'חלק אלוקי ממעל'! מען זעט א זאך 'שאינו לו סוף'!

אסור ליתן לחיצוניות לבלבל את האמת המוסתרת! יש לנו 'הלכה למשה מסיני' שיהודי הוא גדול ונעלה בלי גבול ובלי תכלית! א איד איז גרויס בלי גבול ובלי תכלית!

ואם עדיין רואים רע על יהודי - הוא ראייה מוטעית! היא אינה ראייה אמיתית כלל! זעסטו נישט דעם אמת!

” כאשר רואים יהודי רואים 'חלק אלוק ממעל' ממש! רואים דבר שהוא אין סוף וגבול! אז מען זעט א איד, דארף מען וויסן אז מען זעט א 'חלק אלוקי ממעל'!

'וירח את ריח בוגדיו'

כאשר יעקב אבינו קיבל את ברכות אביו יצחק אמר הכתוב: "וירח את ריח בגדיו" - דורשים חז"ל על זה דרש נורא, חז"ל אומרים 'וירח את ריח בוגדיו' (ראה בר"ר ס"ה כ"ב); א שרעקליכע זאך. יוסף משיטא עזר במו ידיו להחריב את הבית המקדש, הוא הגיע לשלש המדריגה של איש ישראל!

הם שלחו אותו לתוך הבית המקדש להוציא את הכלים, ואמרו לו שמה שיוציא בראשונה ניתן לו במתנה. הוא נכנס להיכל והוציא את המנורה הטהורה, כאשר הם ראו את יופי טוהר המנורה, הם אמרו שאין ראוי לו להשתמש בכלי מפואר כזה, ועל כן יכנס שוב בשנית ומה שיוציא עכשיו יהיה לו. אמנם הוא כבר לא רצה להסכים בשום אופן להיכנס שוב, ואיימו עליו שאם לא יכנס אזי יסרקו את בשרו ועצמותיו, אך הוא עמד בעקשנות לא לעשות שוב את המעשה הרע הנה.

ואכן סרקו את בשרו במסקרות בעת שצעק בקול: "אוי לי שהכעסתי את בוראי", "אוי לי שהכעסתי את בוראי!".

טוב מופלא וגנון כזה נמצא בכל יהודי! צריך רק לעורר! מען דארף עס נאר דערוועקן!

ועל זה בא רביה"ק לעולם, לעורר את הטוב הצפון וטמון בכל יהודי! שלא יפול ושללא יאבד

הטוב הצפון

עמלק הרי נלחם ויגב את הנחשלים, ער האט זיך געטשעפעט מיט די שאבאבניקעס; הם היו יכולים להמליך את השי"ת במעמד ומצב שלהם בעולם הזה ובכל העולמות, אך הוא נלחם והחליש את דעתם!

מובא בגמרא (ב"מ פה.) שרבינו הקדוש היה באתריה דרבי אלעזר ברבי שמעון, ושאל "יש לו בן לאותו צדיק?", וסיפרו לו, שרחמנא ליצלן גדול בנו נמצא בדיוטא התחתונה [בכוח גדול כ"כ עובד הבעל-דבר בעולם, "אל תאמין בעצמך"], רחמנא ליצלן מה שמסופר בגמרא באיזה מקום הוא היה נמצא.

מה עשה רבינו הקדוש, הלך 'אסמכיה וקרא ליה רבי' - הוא הסמיך אותו בסמיכה - 'אתה מוסמך עד משה רבינו!'

געוואלד און געשריגן! נורא ואיום! הלא כשרצו להסמיך את שמואל לא איסתעיא מילתא (עיין זה לא בגמרא שם פ"ה - פ"ו), לא מסמיכים במהירות כל כך, עד ששמע ש"בספרא דאדם הראשון" כתוב: "שמואל ירחינא, חפיים יתקרי, ירבי לא יתקרי".

וכאן לקח רבי איש ריק ופוחז, אזא שייגעץ, והסמיל אותו להיקרא 'רבי', 'אסמכיה וקרא ליה רבי', עד שבאמת נעשה מוסמך ו'גדול כאביו' כפשוטו! וכמסופר שם שכשמע רבינו הקדוש את קול תורתו, נענה ואמר: "פרי צדיק עץ חיים!" (משלי יא, ל) - כל כך הוא נתעלה אחר כך באופן נפלא ביותר.

מבאר בזה הר"ק רבי צדוק מלובלין זי"ע (צדקת הצדיק אות ק"ג), וז"ל: "דבגמרא שם, דקרי ליה רבי, ונותן בלב בני אדם להסמיכו ברבי ולהגדילו, ועל ידי זה מתגדל אחר כך באמת. ואז גם רבי שקרו לו, אז ודאי לא לשוא היה, כי כשנתגלה האמת אז נראה כי גם תחילה היה כן, רק שהיה בהעלם."

כי כאשר מעוררים אצל איש הישראלי את הנקודה טובה החבויה בקרבנו, כאשר מעוררים את הטוב, הוא נעשה כולו טוב!

האמת הנעלמת

ומה שהיצר הרע מראה לו לאדם את הרע שלו - בזה הוא הורג ומפילו לגמרי! ואילו היו מספרים ומגלים לרשע הגדול ביותר כמה טוב יש לו - - -

כי למעשה הוא אכן היה מוסמך ממש מסיני; רק היצה"ר הסתיר את כוחו ומעלתו עד שלא היה ביכולתו להתעורר לכך, זה היה בהעלם והסתור ממנו, העלמה גדולה כל כך עד שהוא בעצמו לא היה יודע מכך, זה היה נעלם בתכלית ההעלמה.

עצבות אינו תירוץ

ב"ה יום ה' כ"ה מרחשון תש"ל פציה"ק ירושלם תובב"א.

אל כבוד ידי"ג הבחור המופלג בתורה ויר"ש וקרבת ה' יחפוץ...

הרגשתי במכתבך את החשש שע"י העצה הנפלאה של השיחה בינו לבין קונו אפשר ליפול לעצבות - תדע שגם זה נכון אם אין יודעים איך להתנהג בוה, ומכ"ש כשאין מאמינים שע"י יכולים להיות יהודי כשר. אך כשוזכין להאמין בוה, אפשר להגיע אל התיקון בעבורו ירד לזה העולם לתקן.

ובסימן ב' בליקוטי מוהר"ן מביא רבינו הק', שבתפילה יש שתי בחינות: 'שאלת צרכיו' ו'שבחו של מקום'. ור' אברהם ב"ר נחמן בעל ביאור הליקוטים, כותב, שבשבחו של מקום צריכים להרבות יותר משאלת צרכיו.

לכן כששופכין שיח לפני השי"ת, מרבים בשבח והודי על החסדים ברוחניות וגשמיות - אפילו אם מעיק לאדם דבר יותר מדאי - שרבינו כותב בספר המידות "כל הנמשך אחר צערו יותר מדי - הצער נמשך אחריו". לכן צריכים להתחיל להתפלל על דברים שאין מעיקים לו כ"כ, ואח"כ מענין לענין לשפוך שיח כבן המתחטא לפני אביו על כל הדברים הצריכים לו בגשמיות וברוחניות, וכי איך יכולים לעבור את העולם בתוקף החושך וההסתרה והערבובי ואחד וקטיגוריא הנעשים בכללות, ואותן הערבובים נעשים גם בכל אחד ואחד כידוע. איך יכולין לעבור את העולם מבלי שיהיה לו שייכות עם אביו שבשמים ע"י שהוא משיח לבו לפניו.

ואם כן בודאי צריך להתפלל ולשפוך שיחו בינו לבין עצמו לבדו, ולנהוג בוה בקביעות כל אחד כל יום, ולו אפילו עשרה רגעים בכל יום, ולא להתחמק בתירוץ של עצבות. וכי שמעת שפוטרים אדם ממצוה בשביל שזה יכול לגרום לו עצבות. העצבות הוא מהעוונות, והעוונות הם שוקטים כל זמן שאינו בא לתקנם. והאדם צריך להיות תקיף בדעתו בענין הזכיה הנפלאה הזו שילוד אשה יכול להשיח לבבו לפני קונו...

יעקב מאיר שכטער

עוה אהבה
רשפי אש
שלהבת קה

ועט מסתם לבי לשה"י וירוש"ה
המאס והמקסים והמחוקקים
הואבתי וביקתי ורואה ופחות הש"ת
כי ב"ה ר"ה ר"ה ר"ה ר"ה ר"ה

משתה הזמן

כ"ק מרן פאר הדור
הטאן העדיק רבי
יעקב מאיר שכטער
שליט"א

ימקיים השנה א"ה
בנחמה החדשה והמודחבת
ליר אולמי איטלינט (גנת ירושלם)
רחוב הר"ן ירושלם ח"ב
נסילת ידיום בשעה: 11:30

אלפ"ה הו' ידעו בני נשא, רחומות ודחמים
קדישא בריד הוא ירושלם, ריוו שאין
כנפוציא ומרדף אברדייה.

ערכונים מדחקים
ביום הפורים יהיה
ניתן לשמוע בע"ה
ב קול אודיע אמונתך
08.3020.666

נפשות חסידינו

סיפורים ולקחיהם
מאת מו"ר שליט"א

זמני קבלת הנר"ן של יום השבת קודש. וסיים את דבריו בהתרגשות רבה ובכאב עצור: כל זה בתפילת שבת, ואילו באכילת שבת קודש מקבלים אור גדול עצום כזה שהוא למעלה מאצילות, מפה העליון ממש, ואני בחללי הכבד איני יכול להכניס אפילו כזית לפי.

זכורני בשבת חנוכה, לפני יובל שנים שכפי הנהוג שובת הציבור במירון באותה שבת, היה בנו רבי משה נחום הורביץ ז"ל מביא את החמין (טשאלענט) שאביו הכין לכבוד שבת, והיו שם כמה וכמה מיני עשבים ותבלינים שונים, וכולם נדחקו לטעום מהטשאלענט של ר' שמואל הורביץ כי ידעו שהוא משקיע בו כוונות מיוחדות ונשגבות.

פעם הייתי אצל רבי שמואל הורביץ זלה"ה לבקר. היה זה סמוך מאד להסתלקותו [נלב"ע י"ב אדר תשל"ב], שכבר שכב על ערש דוי, אותו צדיק שהיה דבוק בהשי"ת עד יומו האחרון, מנה אז לפני את כל חלקי הנר"ן של הנשמה יתירה שהאדם זוכה לקבל בתפילת ליל שבת קודש; מתי מקבלים הנפש של הנשמה יתירה, ומתי מקבלים הרוח והנשמה. לאחר מכן החל לדבר מגדולת יום השבת שמעלתו גדולה יותר מליל שבת, עד כדי כך שכגודל ההבדל בין ימות החול לליל ש"ק כן ההבדל בין ליל שבת ליומו, ולכן מקפידים מאד לטבול בבוקר יום השבת, כאילו שהיה מופיע שבת חדש בעולם - ופירט את

אכילת
שבת
קודש

ניצוץ אחד!

ניצוץ קודש ממאמרי
ומכתבי מורינו שליט"א

מחיית
עמלק הוא;
שכל יהודי
ידע שהוא
מקושר
להשי"ת
ושאין שום
יאוש כלל